

بخاطر ه چریک فدائی خلق رفیق مبارز علی اکبر جعفری

رفیق علی اکبر جعفری یکی از پاک باخته‌ترین چریک‌های فدائی خلق است که به دلیل دهها خصال عالی کمونیستی اش و توانائی‌های فراوانش در پیشبرد اهداف سازمان همواره به عنوان یکی از کمونیست‌های کبیر ایران شناخته خواهد شد .

او از خصال برجسته ی یک چریک فدائی همه را با هم داشت، برخورداری انقلابی رفیق با مسائل جنبش، عشق عمیقش به توده‌ها و رفقای سازمانیش، کینه ی بی‌پایانش به دشمن به همراه قابلیت‌های بیکرانیش از او عنصری ساخته بود که بی‌اغراق باید گفت وجودش ضامن رشد و اعتلای سازمان ما بود. نه فقط قابلیت او در تربیت رفقای جدید، نه فقط قدرت سازماندهی و نه فقط توانائی ایجاد و تهیه ی امکانات لازم برای سازمان، نه فقط شجاعت و خونسردی بی نظیرش در جریان عملیات نظامی و مواقع خطر، بلکه اصولا او از انرژی انبوهی برخوردار بود که آمیخته با بینش انقلابیش، باعث رشد و گسترش سازمان و اعتلای جنبش کمونیستی ایران گردیده است . باشد که کمونیست‌های ایران با درس گیری از زندگی پرافتخار این رفیق و با ادامه ی راه انقلابی چریک‌های فدائی خلق یاد او را در تاریخ خلق‌های ایران زنده نگهدارند.

در این جا ما از " نبرد خلق" شماره ی ششم، ارگان "سازمان چریک‌های فدائی خلق ایران" قسمت ائی از زندگی این چریک فدائی کبیر را نقل می کنیم.

سال ۵۰ ، سال دشواری برای سازمان ما بود. بی‌تجربگی یک مسئله عمومی بود، ولی کارهای عملی بی‌نهایت زیادی باید صورت می گرفتند. مأموریت‌های زیادی بودند که باید با موفقیت انجام می شدند، تا امر سازمان به پیش رود، درچنان شرایطی رفیق علی اکبر جعفری به سازمان پیوست. او درابتدای ورودش اجبارا به مأموریتی خطرناک و مشکل اعزام شد. رفقای مسئول که این مأموریت را به او واگذار کرده بودند، هرگز فکر نمی کردند که یک کادر بی‌تجربه بتواند بخوبی از عهده ی این کار برآید و اجرای مأموریت را نوعی ریسک اجباری تلقی می کردند، ولی رفیق جعفری مأموریتش را به طور خلاف انتظاری دقیق و بی‌کم و کاست اجرا کرد و با موفقیت باز گشت. رفیق جعفری پس از بازگشت از مأموریت در یکی از شاخه‌های عملیاتی سازمان با مسئولیت حسن نرووزی مشغول کار شد. رفیق جعفری در عملیات جشنهای ۲۵۰۰ساله، عملیات بعدی سازمان فعالانه شرکت جست و نقش‌های محوله را به بهترین وجهی ایفا نمود.

رفیق جعفری از معدود رفقای بود که در جلسات انتقاد از خود پس از عملیات معمولا انتقادی به او وارد نبود. دقت، وسواس و تعهد بی‌نظیر او ضامن مستحکمی در موفقیت‌های پیاپی او در اجرای درست مأموریت‌ها و مسئولیت‌هایش بودند.

رفیق جعفری بعدها در سال ۵۱ در موقعیتی قرار گرفت و به سطحی از رشد تشکیلاتی دست یافت که توانست مستقلا شاخه‌ای تشکیل دهد. او در موضع جدیدش فعالانه وارد اقدام شد و تعداد زیادی از مبارزان تازه به سازمان پیوسته را با تعالیم و تجارب سازمان آشنا نمود و معیارها و مفاهیم تشکیلاتی را به آنها آموخت. او واحدهای با ارزشی را به وجود آورد که دستاوردهایشان در افزایش قدرت و امکانات سازمان نقش تعیین کننده داشت. در این دوره او به خاطر نقش ارزنده‌اش در پیشبرد امور سازمان به عضویت مرکزیت سازمان برگزیده شد و از آن پس در نقش یکی از مسئولین اصلی سازمان به فعالیت‌های انقلابی خود ادامه می داد. در این دوران او به مثابه یک پراتیسین برجسته ی انقلابی درخشید و با اقدامات پیگیر و درخشان خود در رشد و تثبیت سازمان نقش بسزائی ایفا کرد . رفیق جعفری در طول خدمات سازمانیش نمونه ی برجسته‌ای از خلاقیت انقلابی بود. قدرت ابتکار و تلاش‌های او در جهت خلق امکانات تازه برای مبارزه کم نظیر بود، رفیق عشقی عمیق نسبت به توده‌های تحت ستم میهنمان داشت.

رفقا به یاد دارند که هنگامی که درد و رنج‌های بیکران توده‌ها را می دید چگونه منقبض می شد و

نفرت عمیقی از ریشه های این نابسامانی‌ها و عوامل ایجاد کننده ی آن سراپای وجودش را فرا میگرفت.

رفیق جعفری از عشق عمیقی نسبت به وظیفه انقلابی و نسبت به رفقای هم‌رزمش برخوردار بود. تمام رفقای او که با او کار کرده اند بخاطر می آورند که حتی یک برخورد عادی با او چه انرژی و نیرویی به آنها میداد. او نه تنها منبع بیکرانی از انرژی و خلاقیت بود، بلکه قادر بود این امتیازات خود را به رفقای دیگر نیز انتقال دهد و شور و شوق بی پایان رفقا را به فعالیت‌ها و تلاش‌های پیگیر رهنمون شود.

رفیق جعفری در روزهای دشوار سازمان، در شرایطی که ما زیر ضربات پیاپی و سنگین دشمن قرار می گرفتیم با مغزی سرد و قلبی گرم و روحیه ای سرشار از سازندگی و با خونسردی حوادث را استقبال می کرد و در جهت ترمیم ضایعات و بازسازی نیروها و امکانات سازمان تلاش می نمود. او در بدترین لحظات زندگی انقلابی نیز مانند کوه پایدار بود و همچنان مسرور و سرفراز در راه بزرگی که سازمانش آغاز کرده بود، نبرد می کرد.

حادثه‌ای ناشی از کار مداوم و پی گیرش شهادتش را بدنال آورده است. رفیق جعفری، درحالی که برای انجام مأموریتی عازم مشهد بود، بر اثر خستگی ناشی از کار مداومش لحظه‌ای در پشت فرمان اتومبیل به خواب رفت و همین باعث بروز تصادفی شدید شد که به شهادت رفیق منجر گردید. امروز جای او در میان هم‌زمانش خالیست ولی دیر نیست روزی که دهها رفیقی که او پرورده است با الهام از صداقت، ایمان و خلاقیت و روحیه نیرومند او جای خالی او را پر کنند و همچنان راه بزرگ او را تا پیروزی نهایی ادامه دهند .

پروسه انقلاب نوین ایران علیرغم تمام تلفاتی که می دهد، همچنان در حال بالندگی و گسترش است و حتی ضرباتی سنگین و دردناک همچون شهادت رفیق کبیری چون علی اکبر جعفری مانعی جدی بر سر رشد آن ایجاد نخواهد کرد.

یادش گرامی، راهش پُر دوام باد.